PAROCHIEBLAD

BINDING

H. CAECILIA – NEEDE

45e Jaargang, no. 5. september / oktober 2007

IK GA NAAR HUIS EN IK NEEM MEE…

Het afgelopen jaar was “de preek” bij ons thuis, op de pastorie van Neede, een dagelijks onderwerp van gesprek.
Mijn vrouw Anneke was, ter afronding van haar theologiestudie aan de Nijmeegse universiteit, bezig met een onderzoek naar de effectiviteit van preken. In het kader van dit onderzoek heeft zij twee preken met elkaar vergeleken. Een zgn. inductieve preek (vanuit het dagelijks leven naar de Bijbel) en een zgn. deductieve preek (vanuit de Bijbel naar het dagelijks leven).
Het onderzoek heeft binnen het parochieverband NOACH plaats gevonden, en wel in de parochies van Rietmolen, Neede, Eibergen en Groenlo. Op de resultaten van dit onderzoek zal in een volgend artikel worden ingegaan.

Op woensdag 22 augustus 2007 is Anneke cum laude afgestudeerd op dit onderzoek. We hebben er een week vakantie voor opgenomen. Een week waarin ik door al het gebeuren eens nagedacht heb over de preek. Ik wil mijn hersenspinsels graag met u delen.

Mensen vragen me wel eens: Is het niet heel moeilijk om een preek te maken? Meestal antwoord ik dan: “Ach, ik ben ervoor opgeleid, en ieder zijn vak”. Misschien een tikkeltje goedkoop antwoord. Maar om eerlijk te zijn: moeilijk vind ik het niet, wel spannend. En die spanning zit vooral in de brug die je moet slaan tussen de Bijbel en de mensen die voor je zitten. Als predikant heb je de taak die brug te slaan, en iedere keer probeer je dat op een zo persoonlijk mogelijke manier te doen.

Daarvoor heb je twee peilers. Peiler 1 zijn de bijbellezingen van de zondag. Die lezingen moeten gaan spreken. Daarvoor is nodig dat je weet wat er staat. Het zijn teksten van 2000 jaar geleden en nog ouder. Je kunt daarom de Bijbellezingen niet zomaar naïef lezen. Je moet iets weten van de tijd en de omstandigheden waarin de lezingen zijn geschreven. Bijv. als je het woord “wet” leest moet je iets weten van de joodse wet, de Thora. Hoe werd die wet verstaan, hoe ging men er mee om? Zo alleen kun je verstaan hoe Jezus er mee omging. Zo alleen kun je ons omgaan met de wet, bijv. de tien geboden, in Jezus licht plaatsen.
En telkens vallen mij weer nieuwe dingen op, ook in die overbekende verhalen uit de schrift. Ik heb dan ook grote moeite om iemand te begrijpen die zegt: “Ik ken die verhaaltjes allang, ik hoef ze niet meer te horen”. Het gaat niet om de verhaaltjes. Of beter: het gaat erom dat je in die verhalen kunt verstaan wat Jezus bedoeld heeft, waar Hij mensen toen toe opriep.

Peiler 2 is het leven, mensen die geloven, mensen in deze tijd; concreet de mensen in de kerk. En hoe groot of klein in aantal, het zijn allemaal verschillende mensen, elk met hun eigen vragen, elk met hun eigen levensverhaal. Als voorganger ken je sommige verhalen en je zou daar heel precies op in willen gaan vanuit de Bijbellezingen. Maar dat kan (en dat mag) niet in zo’n preek. Wel mag je ook die mensen aanspreken op hun gelovig-zijn. Dat mag je ondersteunen, belichten, inspireren.
De preek is niet alleen bestemd om te horen dat je het goed doet en dat God met mensen is, maar ook om je uit te nodigen om door te gaan en meer te doen in deze wereld. Als je alleen maar hoort (en laat horen) in een preek wat je leuk vindt, wat jou uitkomt, dan snij je de Bijbel op jouw maat. De Bijbel zegt ook wat er nog niet is, wat jij beter zou kunnen doen.
In die zin preek ik ook tegen mijzelf, omdat u en jij ook moeten weten dat ik het evangelisch ideaal niet haal, maar ook telkens uitgenodigd moet worden om toch naar Zijn Rijk op weg te blijven. Daarom is het best fijn als je ook eens samen, met een collega, voor mag gaan in de viering.
Ooit zei iemand eens tegen me: “ik kom niet meer in de kerk, want ik hoef geen preek meer te horen, het gaat toch alleen maar om lief zijn voor elkaar”.
Dan denk ik, (gesteld dat het alleen over dat ene zou gaan) om dat echt en voluit en van harte te blijven doen, daartoe zou ik telkens geïnspireerd moeten worden. En de zondagspreek is daartoe een goede mogelijkheid.

Zo heb je twee peilers, en tussen die peilers van Bijbel en leven probeer je als predikant een brug te slaan. En iedere predikant, iedere pastor doet dat op zijn of haar eigen manier. De een inductief, de ander deductief. De een vol met verhalen uit het dagelijks leven, de ander vooral heel Bijbels getint en weer een ander iets er tussenin.

Overzicht vieringen ……. 3
Familieberichten ……. 6
16 sept. Vredeswandeling 6
6 nov. Dag van verliezen verwerken …….. 6
Par. Groenlo op internet 7
Japanse mix …….. 7
Weekendwacht …….. 8
Verslag oec. tentdienst … 8
Openstelling kerk …..... 11
Rooster misdienaars …. 11
Extra collectes ……... 11
Oecum. Vredesdienst ... 11
Kerkuiltjes gezocht ….. 12
Aanmelden voor Eerste Communie ……..…… 12
30 sept: Monument voor ongedoopt gestorven kinderen …….. 13
Soldaat en Activist ……. 14
Wereldmissiemaand steunt dalits in India .. 15
De Rozenkrans ….…… 15
Wat moet ik geloven? … 16
Tien dingen die God Nooit zal vragen ……. 17
Over dood en leven …… 18
De weg van het labyrint 19
Een priester adopteren 19

Maar hoe je het ook doet, het moet een persoonlijke brug zijn, een brug die als het ware door je heengaat, door al jouw beperkingen en door al jouw goede kanten die je als persoon in je leven hebt, ook in je gelovig leven.
Als predikant heb je daarin een bemiddelende functie, niet meer en niet minder. En je hoopt dat je door je persoon niet teveel van de Schrift afknijpt. Maar dat het voor alles een Blijde Boodschap blijft, een uitnodiging om te doen in de Geest van Jezus.

De preek! Volgens sommigen het meest saaie onderdeel van de eredienst. En toch blijkt uit het onderzoek dat een groot aantal mensen (meer dan 85%) de preek juist heel belangrijk vinden in de liturgie. Gelukkig maar, want de preek wil niet meer dan een steun en inspiratie zijn om te leven als Christen in deze wereld. In deze wereld samen met mensen en voor God! En dat is best spannend.
Pastor Dick Juijn.

OVERZICHT VIERINGEN

WEEKEND VAN 15 EN 16 SEPTEMBER: 24e Zondag door het Jaar

Za. 15 sept.		Geen viering in onze kerk.
Zo. 16 sept.	10.00 uur	In de Grote Kerk: Oecumenische Dienst met als thema “Vechten voor vrede”. Voorgangers zijn ds. J.P. Prenger en pastor A. Lankheet-Zoet. Na de overweging, verzorgd door pastor Lankheet, wordt het Heilig Avondmaal gevierd. Hierin gaat ds. Prenger alleen voor.

In onze buurparochies:

Za. 15 sept.	Eibergen	19.00 uur:	Woord- en Communieviering, A. Lankheet-Zoet.
Zo. 16 sept.	Rietmolen	10.00 uur:	Woord- en Communieviering, S. Nagelmaeker.

WEEKEND VAN 22 EN 23 SEPTEMBER: 25e Zondag door het Jaar

Za. 22 sept.		Geen viering in onze kerk.
Zo. 23 sept.	10.00 uur	Eucharistieviering met zang van het koor “Diapason”. Voorganger is pastor H. Boogers.
	11.30 uur:	Doopviering met zang van het koor “Diapason”. Voorganger is pastor H. Boogers.
	19.00 uur	In zorgcentrum ’t Meijersveld: Gebedsdienst met zang van Sursum Corda. Voorganger is ds. W. Alserda.

In onze buurparochies:

Za. 22 sept.	Rietmolen	19.30 uur:	Eucharistieviering, J. ter Braak.
Zo. 23 sept.	Eibergen	10.00 uur:	Oecumen. Dienst, J. ter Braak en ds. S. de Jong.
	Rietmolen	11.30 uur:	Doopviering, J. ter Braak.

WEEKEND VAN 29 EN 30 SEPTEMBER: 26e Zondag door het Jaar

Za. 29 sept.		Geen viering in onze kerk.
Zo. 30 sept.	10.00 uur	Woord- en Communieviering, tevens gezinsviering ter gelegenheid van de inzegening van het monument voor de gestorven ongedoopte kinderen. Voorganger is pastor S. Nagelmaeker. Het jeugdkoor 'De Kerkuiltjes' zingt tijdens de viering. De inzegening van het monument vindt aansluitend aan de viering op ons kerkhof plaats. Tevens worden de plaatsen waar in het verleden deze kinderen zijn begraven alsnog gewijd met doopwater.
Di. 2 okt.	19.30 uur	Rozenkransgebed.
Wo. 3 okt.	09.00 uur	Eucharistieviering. Voorganger is pastor H. Boogers. Na de viering is er koffiedrinken met de pastor in het Achterhuis.
Do. 4 okt.		In de loop van de dag wordt de H. Communie thuis uitgereikt aan zieken en bejaarden.

In onze buurparochies:

Za. 29 sept.	Rietmolen	19.30 uur:	Eucharistieviering, H. Boogers.
Zo. 30 sept.	Eibergen	10.00 uur:	Woord- en Communieviering (Mattheüsfeest), D. Juijn.

WEEKEND VAN 6 EN 7 OKTOBER: 27e Zondag door het Jaar

Za. 6 okt.		Geen viering in onze kerk.
Zo. 7 okt.	10.00 uur	Eucharistieviering met zang van het Herenkoor. Voorganger is pastor Th. Escher. Er is een 2e collecte bij gelegenheid van Wereldmissiedag voor de Kinderen.
	19.00 uur	In zorgcentrum ’t Meijersveld: Gebedsdienst met zang van Looft den Heer. Voorganger is dhr. Reinders.
Di. 9 okt.	19.30 uur	Rozenkransgebed.
Wo. 10 okt	20.00 uur	Redactievergadering voor de Allerheiligen-Binding. Kopij graag vóór deze datum inleveren op het parochiesecretariaat of per e-mail sturen naar de redactie: binding@parochieneede.nl.

In onze buurparochies:

Za. 6 okt.	Eibergen	19.00 uur:	Woord- en Communieviering, A. Lankheet-Zoet.
Zo. 7 okt.	Rietmolen	10.00 uur:	Woord- en Communieviering (Gezinsviering b.g.v. Wereldmissiedag), S. Nagelmaeker.
	Eibergen	11.00 uur:	Dierenzegen in de Oude Mattheüskerk, D. Juijn en ds. E. Struijk-Boers.
Di. 9 okt.	Rietmolen	19.30 uur:	Marialof, J. ter Braak.

WEEKEND VAN 13 EN 14 OKTOBER: 28e Zondag door het Jaar

Za. 13 okt. Geen viering in onze kerk.

Zo. 14 okt. 10.00 uur Woord- en Communieviering met zang van het Dameskoor, verzorgd door de Werkgroep Vieringen.

Di. 16 okt. 19.30 uur Marialof met zang van het Dameskoor. Voorganger is pastor J. ter Braak.

In onze buurparochies:

Za. 13 okt. Eibergen 19.00 uur: Eucharistieviering, J. ter Braak.

Zo. 14 okt. Eibergen 10.00 uur: Oecumenische Dienst voor verstandelijk gehandicapten, D. Juijn en dhr. C. Speelman.

Rietmolen 10.00 uur: Eucharistieviering, Th. Escher.

WEEKEND VAN 20 EN 21 OKTOBER: 29e Zondag door het Jaar

Za. 20 okt. 19.00 uur Eucharistieviering met zang van het Herenkoor. Voorganger is pastor H. Boogers.
Er is een 2e collecte bij gelegenheid van Wereldmissiedag.

Zo. 21 okt. Geen viering in onze kerk.

19.00 uur <u>In zorgcentrum 't Meijersveld:</u>
Gebedsdienst met zang van leden van het R.K. Dameskoor. Voorganger is dhr. Rinkema.

Di. 23 okt. 19.30 uur Rozenkransgebed.

In onze buurparochies:

Za. 20 okt. Rietmolen 19.30 uur: Eucharistieviering, J. ter Braak.

Zo. 14 okt. Eibergen 10.00 uur: Woord- en Communieviering, D. Juijn.

VIERINGEN IN DE KOMENDE WEKEN:

Zo. 28 okt. 10.00 uur Woord- en Communieviering met zang van het koor "Diapason". Voorganger is pastor D. Juijn.

Di. 30 okt. 19.30 uur Rozenkransgebed.

Do. 1 nov. **Allerheiligen**

19.30 uur: <u>In de R.K. Kerk in Rietmolen:</u>
Eucharistieviering. Voorganger is pastor Th. Escher.

Vr. 2 nov. **Allerzielen**

19.30 uur: Eucharistieviering met zang van het Herenkoor. Voorganger is pastor H. Boogers. De viering wordt mede verzorgd door de werkgroep.

Za. 3 nov. 19.00 uur: Eucharistieviering met toediening van het Vormsel. De voorgangers zijn mgr. G. de Korte en pastor D. Juijn.
Er is een 2e collecte bij gelegenheid van Willibrordzondag.

Zo. 4 nov. 11.30 uur: Doopviering. Voorganger is pastor H. Boogers.

FAMILIEBERICHTEN

<u>Overleden:</u>

30-06 Mevr. Jacqueline Reith, Haaksbergen v/h Oudestraat 77, 42 jaar

04-08 Mevr. J.M. Kettering-Douwes, Gr. v. Prinstererstraat 6, 85 jaar

14-08 Mevr. E.M. Hoekstra, Lochem v/h Hoge Blik 19, 53 jaar

<u>Vertrokken:</u>

Peter Thuinte, Rozenkamp 16 naar Eibergen

Fam. B. Dekkers, Fazantweg 44 naar Eibergen

Fam. R. Lieftink, Kronenkamp 11 naar Raalte

NIEUWS UIT HET PAROCHIEVERBAND

16 SEPTEMBER: VREDESWANDELING

Op zondag 16 september is om 10 uur in de Caeciliakerk in Rietmolen een Vredesdienst. Na afloop van deze dienst is er koffie.

Vanaf 11.30 uur kunt u deelnemen aan een vredeswandeling van ca. 8 km. Deze duurt tot ca. 14.30 uur.

Onderweg zijn er verscheidene activiteiten en wordt er soep geserveerd. Graag wel zelf brood meenemen.

De kosten voor deelname aan deze vredeswandeling zijn € 5, -.

Simon Nagelmaeker,
pastoraal werker diaconie NOACH

6 NOVEMBER: "DAG VAN VERLIEZEN VERWERKEN"

Verdriet heeft te maken met liefde. Het is de keerzijde van liefde. Als men van iemand houdt, met iemand sterk verbonden is, doet het verbreken van de band pijn. Menselijk zijn is houden van mensen, maar is tevens weten dat verlies een deel is van het leven. Ook al weet men dat sterven tot het leven behoort, toch kan het verlies van een dierbaar iemand, een mens tijdelijk ontwrichten.

Soms is het goed hierover te praten met mensen die in dezelfde situatie verkeren. Dit neemt niet het verdriet weg, maar door naar anderen te luisteren, komt er soms een andere kijk op de toekomst.

Voor mensen die iemand hebben verloren die hun dierbaar was wordt deze dag georganiseerd.
Als de dierbare, die u verloren heeft van buiten Neede was, bent u ook van harte welkom op deze dag.

Er zal gelegenheid zijn om, als u dat zou willen, te praten, te vertellen over uw verdriet, en te luisteren naar het verhaal van lotgenoten.
Vindt u het moeilijk om alleen te komen, neem dan gerust een familielid, vriend of goede buur mee.

De datum voor deze dag is op dinsdag 6 november 2007. U bent welkom in zaal 't Kormelink van de Molenberg in Groenlo van 10.00 tot 16.00 uur.
De dag is geheel verzorgd. Aan het einde van de dag wordt een kleine financiële bijdrage van u gevraagd.

Voor informatie en/of aanmelding kunt u terecht bij:
W. Klein Nijenhuis (tel. 0545-292177).

OOK PAROCHIE GROENLO OP INTERNET

Tijdens het Caeciliafeest in november 2004 werd de website van onze eigen parochie gepresenteerd: www.parochieneede.nl.

Sinds kort heeft een tweede parochie in ons parochieverband een eigen website, namelijk de parochie H. Calixtus / Moeder Maria Gods in Groenlo.
Deze website kunt u vinden op www.calixtusmaria.nl.

JAPANSE MIX

In augustus was ik weer één dag 'zorgboer ' in zorgboerderij ' 't Memelink' te Haarlo. Op deze manier vervangen we (een groep vrijwilligers) het zorgboerpaar dat op vakantie is.
Van acht uur 's morgens tot tien uur 's avonds diende ik aanwezig te zijn. Samen met een professionele kracht zijn er dan voldoende mensen waarop de bewoners kunnen terugvallen als er wat is.
Het is leuk 'werk'. Een praatje maken met de een, dan weer met de ander. Ik leer ze al aardig kennen. Voor hen ben ik echt een vertrouwensfiguur aan het worden. Fijn voor mij en fijn voor hen. Het was lekker rustig, mooi weer en zaterdag, wat wil je nog meer? Het was reuze gezellig. De doordeweekse gasten zijn er in het weekeinde niet, dus was het een klein groepje vaste bewoners met wie ik optrok.
Met één bewoner ging ik boodschappen doen. We kregen een heel lijstje mee. Op naar de super in Eibergen. Dat was leuk. Ik moet tot mijn schande bekennen dat ik zoiets nooit doe. Maar mijn maatje ook niet echt vaak. Het werd dus een hele zoektocht. Nooit geweten dat er zoveel verscheidenheid aan artikelen is. Maar het meeste hebben we gevonden. Alleen... wat was nou Japanse mix? We vonden wel een flink pak Chinese mix. En mijn maatje leek het wel heel lekker. We werden het eens dat China toch redelijk het in de buurt lag van Japan. Het zou wel goed zijn. Maar thuis bleken het een soort chips te zijn. Nou ja, ook goed. Wisten wij veel?
Simon Nagelmaeker,
Pastoraal werker diaconie NOACH.

WEEKENDWACHT

Tot nu was kon u voor dringende pastorale zorg bellen met de Weekendwacht tussen zondag 12.00 uur en maandag 12.00 uur. Dit is gewijzigd.

De weekendwacht is voortaan bereikbaar van vrijdagavond 18.00 uur tot maandagochtend 9.00 uur. De leden van het pastorale team verzorgen, zoals gebruikelijk, bij toerbeurt de Weekendwacht.

Vrijdag – maandag	***Pastor***	***Telefoon***
14 – 17 september	J. ter Braak	06-20846234
21 – 24 september	H. Boogers	06-20078472
28 september – 1 oktober	A. Lankheet-Zoet	053-5726083
5 – 8 oktober	D. Juijn	0545-294432
12 – 15 oktober	S. Nagelmaeker	06-53553557
19 – 22 oktober	J. ter Braak	06-20846234
26 – 29 oktober	H. Boogers	06-20078472

VAN HET KERKBESTUUR

"VREDE VOOR ALLE MENSEN IN NEEDE EN HOPEN OP EEN GOED SEN-FEEST"

Dat is één van de 400 wensen die opgeschreven zijn door mensen die deelgenomen hebben aan de oecumenische tentdienst als begin van de Needse SEN-feesten.
We schrijven zondag 19 augustus 2007 omstreeks 11.30 uur. De klokken van de Grote Kerk en van de Caeciliakerk beieren er lustig op los. Een kwartier lang. Ze hebben er schik in, ondanks dat deze dag iedereen de kerkdeur voorbij loopt of voorbij rijdt. Maar dat deert de klokken niet, ze hebben de taak gekregen de mensen op te roepen voor een swingende dienst in de tent van de SEN aan de Oranjelaan. En vele mensen geven ditmaal gehoor aan de oproep van de klokken!!! Het was iets nieuws: een tentdienst.

Wat moet je van zo'n dienst verwachten? Zo zullen vele mensen gedacht hebben. Maar ook de organisatoren hebben die vraag keer op keer gesteld. "Let maar op, die tent stroom hartstikke vol", riep ds. Jan Peter Prenger enthousiast op de eerste voorbereidingsbijeenkomst, ergens in april. En iedereen had zijn of haar bedenkingen. Waar haal je die mensen dan allemaal vandaan? Maar de dominee bleef erbij: "Let maar op"!
"Laten we het hier maar bij laten", zei pastor Dick Juijn bij de inrichting van de tent op zaterdagmiddag 18 augustus. Er waren 350 stoelen neergezet en de pastor had geen zin om de volgende dag voor een massa lege stoelen te staan in die enorme tent. Maar ja, als je zoveel stoelen hebt, waarom zou je ze dan het gros toch niet vast uitklappen……? Dus dan toch maar op naar de 500.

Een dag later kreeg de dominee gelijk. Al ruim voor 12.00 uur moesten ook de 150 stoelen die niet uitgeklapt waren met man en macht worden neergezet. Zo vol stroomde de tent met mensen die deze dienst, getiteld “Jamsessie” mee wilden maken. Het waren er ruim 750, vakkundig geteld door de mensen van de SEN. En niet te vergeten: heel veel jonge mensen. Maar ook de vaste trouwe groep kerkgangers, ze waren er bijna allemaal!!!!

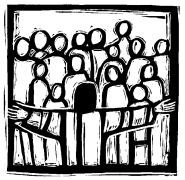

En toen begon de dienst. Heel anders. Geen bel zoals in de katholieke kerk. Geen kerkeraad zoals in de protestante kerk. Nee, het gospelkoor “In Tune” begon met een heel toepasselijk lied voor deze dag: “Oh Happy Day”. Wie kent het niet? En voor je het wist stond je en deed heel je lichaam mee in de beleving van dit lied. En zo ging het ook bij de overige zes liederen, die “In Tune” op het program had staan.
Je kon er natuurlijk op wachten. De SEN-feesten in Neede hebben alles te maken met de jammarkt. En dus ontbrak de jam niet in deze viering. Het thema was “Jamsessie”. In de muziek heeft dit van alles te maken met samen doen. Twee muzikale vormen van samenspel, die onvoorbereid, heel goed te combineren zijn en een prachtige klank laten horen. Samen kun je dus iets heel moois voor elkaar krijgen.

Een mooi voorbeeld daarvan vinden we ook in het bijbelverhaal van de vijf broden en de twee vissen. Dit verhaal stond dan ook centraal in deze jamsessie. Ds. Prenger had een verhaal over een man die in een heel teleurgesteld dorp aankwam. Het enigste dorp in de wereld waar jam van levensbelang is. En nu had men helemaal geen jam meer. Maar de man droeg een jamsteen bij zich. En met behulp van deze steen toverde ds. Prenger uit het publiek alle ingrediënten voor de jam vandaan: bananen, appels, ananas, wortels etc. etc. Het werd een pan vol. Maar meer dan genoeg voor iedereen. In de tent werd met spanning gewacht op de volgende die een bak aardbeien onder zijn of haar stoel vandaan toverde.
O.l.v. Mariska Ebbekink en het combo van Gospelkoor “Spirit” werd er vervolgens een canon gezongen. ’k Stel mijn vertrouwen op U! De tent werd in drie groepen verdeeld en zo waar het werd ook hier een “Jamsessie”. Drie verschillende ritmes vormden een mooi en gaaf lied.
En toen kwam de preek. Pastor Dick Juijn vond het nodig om de kerk eens flink te promoten, immers met zoveel mensen in de tent kun je eens laten zien wat voor een goede dingen er allemaal in de kerk gebeuren.

Ds. Prenger kreeg daar na een paar minuten flink genoeg van en snoerde zijn collega de mond. En zo werd ook de preek een “Jamsessie”. De dominee verweet de pastor mooie praatjes te hebben in de kerk, maar in de praktijk komt daar weinig van terecht. “Ik heb gehoord dat jij mensen van de deur stuurt onder het motto

dat je niet iedereen kunt helpen, kijk dat zou ik niet doen, ik zou ze minstens een boterham met jam meegeven”. De pastor was van mening dat de dominee ook mooie praatjes had. “Dat kun jij makkelijk zeggen, maar jij woont niet naast de kerk, jou moeten ze maar zien te vinden!”. Zo waren er twee stellingen. 1. Als je het ideaal van “Samen delen” mensen telkens voorhoudt, elkaar erop aanspreekt en stimuleert, dan is dat in feite al voldoende. 2. Erover praten en verkondigen is zinloos. Je moet elkaar hierin vrij laten, de druk van de ketel halen. Doe het maar gewoon! Deel van wat je hebt!
En zo gingen de beide voorgangers vriendjes zoeken tussen het publiek. Maar ze kwamen er samen niet uit. Het “Orakel van Neede”, in de persoon van Hans Bonnet, verscheen daarom uit de grote jampot en sprak het verlossende woord. Hij ging voor de Jamsessie. Opnieuw werden twee lijnen samengebracht. Verkondigen is prima, maar dan moet je het ook doen. Verkondigen gaat vooraf aan het doen. En hij gaf de opdracht om ter plekke de verkondiging in de praktijk te brengen. 500 broodjes met jam werden uitgedeeld aan het publiek. Er was niet genoeg, maar er werd gedeeld en zo had iedereen genoeg.

De voorbeden waren gemaakt door de mensen die deze Jamsessie hadden voorbereid. Er werd vooral gebeden voor ons dorp Neede en voor alle mensen die er deel van uitmaakten. Het waren gebeden die recht uit het hart kwamen. Was het daarom misschien ook zo stil in de tent?
Even later was de stilte voorbij. “In Tune” zong weer en toen mochten de tentgangers zich van hun beste kant laten zien in de collecte. Een enkeling had Dick Juijn van tevoren met 4 grote stokken door het dorp zien fietsen. Het bleken de collectestokken uit de kerk van Beltrum te zijn. We mochten ze lenen, en dat was ook nodig. De opbrengst was magnifiek: € 1114,80. Van dat bedrag willen we onder meer een mooie Jamsessieboom planten in ons Needse gedenkbos. U hoort er meer van.

Vlak voor het eind van de tentdienst kwam er nog een laatste verrassing. Bakker Marcel Stroet bleek ook een en ander in petto te hebben. Speciaal voor de tentdienst had hij een jamkloetencake gebakken en die bood hij alle tentgangers aan. Met een volle bakfiets reed hij tussen het publiek door naar voren. Hij ging met lege manden huiswaarts, zo lekker! Kortom: dit was Neede op haar best.
“Ik hoop dat we ieder jaar opnieuw met ons SEN feest weer op zo’n manier bij elkaar mogen komen en samen ons geloof vieren”, schreef iemand als wens op.
De viering heeft vele mensen geraakt, dat zeker. Het heeft de voorbereidende werkgroep enorm goed gedaan dat er zo enthousiast is gereageerd.
In de week voor de viering werden dominee en pastor door meerdere journalisten gebeld met de vraag: “Is deze dienst een tactiek om meer mensen in de kerk te krijgen?” Het antwoord: “Nee!”.
In de week na de viering belden dezelfde journalisten nog eens op met de vraag: “hoe verklaart u het dat er zoveel mensen die zelden of nooit in de kerk komen, er nu wel waren”?
Pastor en dominee bleven het antwoord schuldig! Weet u het misschien?

Dank aan alle mensen die er zo´n succes van hebben gemaakt. Dank aan de kerkbesturen van de PKN en R.K. Kerk die vanaf het begin deelden in het enthousiasme.
En na afloop, achter de tent, zaten dominee en pastor bij een koud drankje, de eerste plannen te maken voor de tentdienst van 2008!
"Caecilia Luistervink".

P.S. Op de website van de parochie Neede (www.parochieneede.nl) zijn 64 foto's te bewonderen van deze dienst.

OPENSTELLING KERK TIJDENS JAMMARKT

Tijdens de Nationale Jammarkt op 22 augustus j.l. was, net als de Grote Kerk, ook de Caeciliakerk voor publiek geopend.
Er waren zo'n 60 mensen die het kerkgebouw en de uitgebreide expositie van schilderijen van pastor Nagelmaeker bezochten.
Twee jaar geleden bezochten nog zo'n 150 mensen de kerk tijdens de Jammarkt en vorig jaar waren dit er 80.

Dank aan de vrijwilligers die op deze dag in de kerk aanwezig waren om toezicht te houden en eventuele vragen te beantwoorden.
Het Kerkbestuur.

UIT DE WERKGROEPEN

ROOSTER MISDIENAARS

Zo. 23 sept.	10.00 uur	J. ten Elsen en C. Lensink
Zo. 7 okt.	10.00 uur	J. Kettering en E. Screever
Za. 20 okt.	19.00 uur	J. ten Elsen en P. Wientjes
Vr. 2 nov.	19.30 uur	K. Wientjes en C. Lensink

Mocht je om één of andere reden niet kunnen, dan moet je zelf voor een vervanger zorgen. Geef dit wel even door aan de koster: tel. 0545-294641 (bgg. 06-20994297).
H. Holtkamp.

OPBRENGST EXTRA COLLECTES

1 juli	€ 71,40	St. Pieterspenning

VEERTIG JAAR VECHTEN VOOR VREDE

Aan het begin van de vredesweek is er op zondag 16 september een oecumenische dienst. Het thema is dit jaar: "Vechten voor vrede".
De dienst wordt gehouden in de Grote Kerk en begint om 10.00 uur. Voorgangers zijn ds. J.P. Prenger en pastor A. Lankheet-Zoet.

In deze dienst vieren wij voor de eerste keer samen het Heilig Avondmaal. Voorganger tijdens het H. Avondmaal is alleen ds. Prenger.
'De Cantorij' zingt. Voor de kinderen is er kindernevendienst en voor de kleintjes oppas in gebouw Diekgraven.
Aan het eind van de dienst wordt er gecollecteerd voor Pax Christi.
Na de dienst is er koffie.
Iedereen is van harte welkom.
Werkgroep Oecumenische Diensten
Lidy van der Heijden-de Wildt.

AAN DE KINDEREN VAN GROEP 4 EN HOGER

Wij, de "**Kerkuiltjes**", vormen samen het kinderkoor van de St. Ceaciliakerk aan de Borculoseweg in Neede.
En wij zoeken kinderen die met ons mee willen zingen, tijdens gezins- en doopvieringen in deze kerk en tijdens het Needs-Midwinterfestijn. Ons groepje wordt te klein dus wij hebben dringend versterking nodig.

Vind jij zingen leuk, kom dan met ons meezingen. Het kost niets behalve een kleine bijdrage, bij een feestje, aan het eind van het schooljaar.
Wij zingen elke **dinsdagavond van 18.15 uur tot 18.45 uur** in bovengenoemde kerk.

Hopelijk tot dinsdag,

De Kerkuiltjes
o.l.v Trudy Wibier tel: 294235
en met muzikale begeleiding van Robert ten Elsen.

AAN DE OUDERS VAN GROEP 4 LEERLINGEN

Hier een berichtje van de werkgroep Eerste Heilige Communie. Via de scholen hebben we al een aanmeldingsformulier rond laten gaan. Voor degene die het alsnog hebben gemist of niet gekregen kunnen via deze weg nog aanmelden.

U kunt uw kind(eren) opgeven voor de Eerste Heilige Communie die zeer waarschijnlijk op 20 april 2007 zal plaatsvinden in de H. Caeciliakerk te Neede.

Wij verzoeken u Anita Wientjes te bellen. Van haar krijgt u dan een aanmeldingsformulier die u vervolgens kunt invullen en inleveren bij het parochiesecretariaat.

Hartelijke groet namens de werkgroep;
Anita Wientjes (tel. 0545-296246),
Petra te Wieske en
Gea Lansink.

MONUMENT VOOR DE ONGEDOOPT GESTORVEN KINDEREN

Enige weken geleden, bezocht ik met mijn drie kleinkinderen uit Zwolle ons kerkhof aan de Hontjerweg. We waren die middag naar Woudy geweest, u weet wel de mammoetglijbaan in de “Ordelmanskoele” in de Needse Berg. Op de terugweg wilden ze weten waar de papa en mama van oma waren begraven. “Kom maar mee kijken”, zei ik toen we stopten bij het kerkhof.
De twee oudsten van 6 en 4 jaar waren erg geïnteresseerd, niet alleen bij het graf van mijn schoonouders maar ook bij andere graven. Ze wilden telkens de weten hoe die mijnheer of mevrouw heette en waarom ze overleden waren. Vooral bij de kindergraven wilden ze het naadje van de kous horen. “Waarom zo jong?” “Hebben ze pijn gehad?” “Hebben de papa’s en mama’s veel gehuild?”

Ik heb ze maar niet verteld dat er op ons kerkhof ook kinderen begraven liggen op onpersoonlijk weggestopte haast vergeten plekjes in plaats van in kleurige, fleurige kindergrafjes. Het zijn de kinderen die dood geboren werden of kort na de geboorte stierven. Ze werden weggenomen en verdwenen naamloos in ongewijde aarde.

Veel mensen gaan nog steeds gebukt onder machteloos verdriet en een intens en pijnlijk gevoel van leegte, waarin niets en alles herinnert aan hun gestorven kindje. Waar is het gebleven? Waarom mocht er geen waardig en troostrijk afscheid zijn? Waarom kreeg het geen eigen plekje, waar de familie troost kan zoeken en een plaats kan geven aan persoonlijke herinneringen? Ondanks onbegrip, verzet en verdriet is het lange tijd tot 1983 zo gegaan. Misschien wel met de beste bedoelingen, misschien uit onmacht of uit overtuiging dat het niet anders kon, niet anders mocht. Gelukkig denken we daar nu in 2007 anders over.

Tegen het einde van de maand september zal op ons kerkhof het door de Needse beeldend kunstenaar Anton ter Braak ontworpen monument ter nagedachtenis aan de doodgeboren en de gestorven ongedoopte kinderen worden geplaatst.
Zondag 30 september zullen we in een bijzondere gezinsviering stilstaan bij het verdriet en de pijn van de ouders van deze kinderen. Pastor Nagelmaeker gaat in de viering voor en zal daarna het monument op het kerkhof inzegenen. Ook alle vroegere plekken van ongewijde aarde “achter de heg” op ons kerkhof zullen eveneens met doopwater gezegend worden.
Leo van der Meer, lid van de werkgroep.

Als u met pastor Nagelmaeker over dit onderwerp wilt praten, dan kan dat. Stuurt u dan s.v.p. een briefje naar pastor S. Nagelmaeker, Grotestraat 88a, 7151 BE Eibergen met daarin uw adres en telefoonnummer. Hij zal dan een afspraak met u maken. Een e-mail sturen naar pastor Nagemaeker kan ook. Het adres is dan: S.Nagelmaeker@kpnplanet.nl.
Aarzel niet te lang met schrijven, want voor uw het weet is het zondag 30 september, de dag dat het monument wordt ingezegend.

GELEZEN

SOLDAAT EN ACTIVIST, BEIDE MET EEN MISSIE

Mirjam Grandia (31) is 9 jaar actief als militair. Naast Bosnië staan ook missies naar Kabul en Uruzgan op haar palmares.
Haar vader, Bram Grandia, is pastor bij de IKON, voorzitter van de Theologische Werkgroep Kerk en Vrede én vredesactivist. Hij is het oneens met de inzet van Nederland in Afghanistan, maar blijft wel loyaal aan zijn dochter.

Bram Grandia:
“Uruzgan is geen opbouw- maar een vechtmissie, die ons destijds is opgedrongen. Terwijl na de aanslagen in New York ruimte was om te onderhandelen. De grootste Afghaanse bevolkingsgroep wilde Bin Laden bijvoorbeeld best uitleveren. Maar de roep om wraak in de VS was groter. Bovendien hebben Republikeinen een heilig geloof in de kracht van hun leger. Wellicht kunnen ze de oorlog winnen, maar niet de vrede. Want steeds meer Afghanen zien de westerse troepen als bezetters”.

Mirjam Grandia:
“De Navo-troepen zijn op uitnodiging van de regering in Kabul én met een VN-mandaat actief in Afghanistan: een heel andere insteek dan Irak. Ik denk nog steeds dat we veel voor dit land kunnen betekenen, al is het wel veel lastiger en minder dankbaar dan gedacht. We acteren eigenlijk in een oorlogsgebied met dagelijks bomaanslagen en terreur, zoals het opblazen van door ons gebouwde schooltjes. Toch zou ik weer teruggaan. Als militair ben ik bereid te vechten voor de veiligheid van anderen; een voorwaarde voor vrede.”

Bram Grandia:
“Mirjam baalt van alle mensen die weten hoe het moet in Afghanistan. Maar ik vind dat ik best kritiek mag hebben op de missie zonder er geweest te zijn en weet er ook veel van. Dit betekent wel dat je niet meer onbevangen naar Mirjam kan luisteren. En dat is lastig voor een vader-dochter-relatie. Toch kunnen we er nog steeds open en goed over praten. Uiteraard blijf ik altijd loyaal aan haar.”

Mirjam Grandia:
“Kritiek mag best. Maar ik heb toch echt een ander wereldbeeld dan mijn vader. Soms denk ik dat mensen überhaupt niet in staat zijn tot vrede. Het blijft dan ook een utopie als de bestaande machtsverhoudingen in de wereld niet veranderen. Daarom moet ook de Derde Wereld een veel krachtiger stem krijgen. Zodat niet alleen de grote westerse mogendheden bepalen wat goed en fout is op deze planeet.

Tijdens de opening van de Vredesweek 2007 op zaterdag 15 september treden vader en dochter Grandia samen op.

Uit: Vredeskrant 2007.

ACTIEPROJECT WERELDMISSIEMAAND: STEUN VOOR INDIASE DALITS

Wereldmissiemaand (oktober) vraagt dit jaar aandacht voor de mensonterende situatie van de Indiase dalits. Wij kennen hen onder de naam 'onaanraakbaren'. Zelf noemen ze zich liever 'dalit'. Dit betekent 'vertrapt' of 'verstoten'. Ze zijn slachtoffer van wat wel 's werelds laatste apartheid wordt genoemd. Maar liefst 200 miljoen mensen tellen amper mee in de Indiase samenleving. Ze leven vrijwel in slavernij. Dit alleen vanwege het feit dat ze niet tot een kaste behoren.

Priester én advocaat
Veel dalits nemen dit niet langer. Ze hebben eigen actiegroepen opgericht om te vechten voor hun mensenrechten. Ze gaan de straat op om te protesteren tegen uitbuiting en uitsluiting. Ze eisen voor hun kinderen toegang tot school. Ze zetten eigen projecten op om hun kansen te verbeteren.

Bijvoorbeeld de priester Yesumarian. Als dalit ondervond hij zelf wat discriminatie met een mens doet. Hij besloot daarom priester te worden én advocaat. Nu staat hij elke maand in zo'n dertig rechtszaken om de plegers van geweld tegen dalits aan te klagen. In zijn centrum voor mensenrechten in de miljoenenstad Chennai leren dalits voor zichzelf op te komen. Zijn centrum organiseert bovendien avondscholen op het platteland. De cursisten leren er niet alleen lezen en schrijven, maar ook hun rechten kennen.

'Jezus' belofte van bevrijding'
Speciaal met Wereldmissiemaand is het mogelijk dit project te steunen. Help Yesumarian in zijn strijd voor de rechten van zijn dalit-broeders en -zusters. In de actiefolder zegt hij: "Help ons om Jezus' belofte van bevrijding waar te maken."

Wereldmissiemaand vormt een belangrijke steun in de rug van medegelovigen in de Derde Wereld. Wij kunnen hen helpen om hun parochie vitaal te houden en op te komen voor de samenleving om de hoek. Zoals in India, waar mét Yesumarian vele kerkmensen opkomen voor de dalits. Zestig procent van de katholieken zijn dalits. Een bijzondere reden om als parochie iets extra's voor deze mensen te doen.
Uit: Parochiebladenservice 2007

DE ROZENKRANS (7 OKTOBER)

De liturgie viert op 7 oktober het feest van de heilige maagd Maria van de Rozenkrans.
De instelling van dit feest herinnert aan de overwinning op de Turken bij Lepanto in 1571. Deze werd namelijk aan het rozenkransgebed toegeschreven. Het feest werd in 1716 voor heel de Kerk verplicht. Paus Pius X (1903-1914) dateerde het op 7 oktober.

Bloemenkrans
De rozenkrans is, hoewel tegenwoordig steeds minder in gebruik, een gebedssnoer. Er bestaan verschillende gebedssnoeren, zowel in de katholieke devotie als in andere godsdiensten. De meest gebruikte katholieke rozenkrans heeft vijf 'tientjes', die elk uit tien 'Weesgegroetjes' bestaan. Volgens het verhaal van de dominicaan Alanus de Rupe, professor in Zwolle en daar in 1475 overleden, zou de maagd Maria zelf de rozenkrans aan de heilige Dominicus hebben gegeven.

Reeds in de middeleeuwen versierde men heiligenbeelden met een bloemenkrans op hun hoofd. Dit was één van de vele vormen van heiligenverering. Vooral Maria kwam hiervoor in aanmerking. Later gebruikte men soms een kroontje van zilver of goud in plaats van een bloemenkrans, vooral bij genadebeelden.

Rozen
Maria kreeg vaak een krans van rozen, maar waarom juist deze bloemen? De reden is dat Maria symbolisch in verband werd gebracht met de roos. Zo noemde St. Bernardus haar de paradijselijke roos zonder doornen, omdat ze zonder zonden is. Rozen pasten dus bij Maria, wat ook blijkt uit veel middeleeuwse schilderstukken. Maar de rozen werden ook geestelijk opgevat. Het waren de Weesgegroeten die tijdens het gebed tot een krans werden samengevlochten en aan Maria werden aangeboden. Nog in het Nederlandse Getijdenboek van 1971 staat bij het Rozenkransfeest van 7 oktober in de oude Mariahymne: 'Komt volken, plukt uit deze hof, schikt deze rozen tot boeket: biedt dat uw moeder aan tot lof, vlecht haar de krans van uw gebed.'

De rozenkrans symboliseert dus een natuurlijke krans van rozen, waarmee een Mariabeeld werd gesierd. Geestelijk opgevat, betreft het een bepaald aantal Weesgegroeten dat men bidt als eerbetoon aan Maria.
Toon Brekelmans, Kerkhistoricus
Uit: Parochiebladenservice oktober 2007

WAT MOET IK GELOVEN?

Ik hoef niet te geloven in mooie woorden of grote gebaren,
zo lang ik maar geloof in de taal van het hart.

Ik hoef niet te geloven in strenge regels of zware plichten,
zo lang ik maar geloof in de waarde van het leven.

Ik hoef niet te geloven in een belangrijke positie, een plaats vooraan
zo lang ik maar geloof in de gelijkwaardigheid van de mensen.

Ik hoef niet te geloven in wat anderen zeggen
over de oorsprong en zin van dit en van mijn leven,

zo lang ik maar geloof in de Vader,
die mens voor mens, ook mij, op handen draagt,

zo lang ik maar geloof in de Zoon,
die midden in het leven staat, in mijn leven,

zo lang ik maar geloof in de Geest,
die hoop geeft waar de zin vervaagt,

zo lang ik maar geloof in elke mens
en de deur van naastenliefde opengaat,

Ik hoef niet voor een gesloten deur te staan,
als ik de deur maar open voor een ander.

Als ik maar weet, dat God voor mij steeds de deur open houdt.
Als ik maar weet, dat Jezus de deur is.

Als we in dit huis, deze kerk van Jezus,
de deur voor mensen open houden,
ja, dan ... dan hoeven we nooit meer bang te zijn,
dat er voor ons aan de hemelpoort nooit wordt opengedaan.

Uit de liturgie van de Woord- en Communieviering
d.d. 26 augustus 2007, verzorgd door de werkgroep Vieringen.

TIEN DINGEN DIE GOD NOOIT ZAL VRAGEN …

Wanneer je op een mooie zondagmiddag over het nieuwe kerkenpad naar het oude zwembad 'Het Vleer' fietst of wandelt, zie je aan de rechterkant het 3 hectare grote Gedenk- en speelbos liggen.
Als je dan langs de gedenkbomen wandelt en stilstaat bij één van de bomen die geplant zijn bij een bijzondere gebeurtenis in het leven, dan gaan je gedachten soms uit naar het waarom en de zin van een mensenleven.
Bij mij gingen in het gedenkbos de gedachten uit naar de vraag: Wat zou God later precies aan je vragen als Hij wil weten wat je van je leven hier op aarde gemaakt hebt? Ik ben er niet achtergekomen. Wel kan ik tien dingen noemen die Hij nooit zal vragen . . .

1. God zal nooit vragen in wat voor auto je gereden hebt.
   Hij zal vragen hoeveel mensen je meegenomen hebt die geen vervoer hebben.
2. God vraagt nooit hoeveel vierkante meter je huis is.
   Hij zal vragen hoeveel mensen je gastvrij ontvangen hebt in jouw huis.
3. God zal nooit vragen hoeveel kleren je had in je kast.
   Hij zal je vragen hoeveel mensen je hebt geholpen om aan kleding te komen.
4. God vraagt nooit hoe hoog je hoogste salaris was.
   Hij vraagt alleen hoe je zover bent gekomen.
5. God vraagt nooit welke titel je functie heeft.
   Hij vraagt of je je werk zo goed mogelijk hebt gedaan naar je kwaliteiten.
6. God vraagt nooit hoeveel vrienden je had.
   Hij vraagt je voor wie jij een vriend of vriendin was.
7. God vraagt nooit in wat voor buurt je hebt gewoond.
   Hij vraagt je hoe jij met je buren bent omgegaan.

8. God vraagt je nooit naar je huidskleur.
   Hij vraagt naar de inhoud van je karakter.
9. God vraagt nooit waarom het zolang duurde totdat je eindelijk tijd voor Hem had.
   Hij zal je liefdevol naar je plaats in de hemel brengen.
10. God vraagt nooit iets waar je geen antwoord op kunt geven.

Leo van der Meer.

OVER DOOD EN LEVEN

KERK EN JODENDOM

Laatst zette een opmerking vanuit de joodse wereld me aan het denken. Tijdens een leerhuis-bijeenkomst liet de uitgenodigde rabbijn zich ontvallen: "Waarom hebben christenen het toch zoveel over de dood?" In de joodse leefwereld staat het thema 'dood' niet zo in de aandacht. Geen wonder, de hele Tora ademt immers: LEVEN. Toch gaat men in het jodendom wel uiterst zorgvuldig en aandachtig met de dood om. Een voorbeeld is het indrukwekkende boek 'Sterk als de dood' van Sasja Martel. Daar valt nog veel van te leren als het gaat om bijvoorbeeld rouwverwerking.

Symbool
In de katholieke kerken zijn vanouds veel verwijzingen naar de dood te zien. Zo zijn er heiligen afgebeeld in prachtige glas-in-lood-ramen en in beelden aan de wanden. Vaak dragen de heiligen iets bij zich van hoe zij de (martel)dood vonden. Of zie je een doodshoofd erbij met de tekst 'Memento mori' ('Gedenk dat ge zult sterven'). Ook het kruis waaraan Jezus, onze leidsman, stierf is alomtegenwoordig binnen en buiten het kerkgebouw. Het is hét symbool van het christendom geworden: Jezus stierf voor onze zonden, om ons te verlossen.

Joden kiezen juist het tegenovergestelde als hun symbool: het leven. Zo kennen zij het 'chai'-teken. Het gaat om het goede en juiste leven, overeenkomstig de Tora-voorschriften. Je moet het leven heiligen, er alles aan doen om levens te redden. Daarvoor gaan de meeste regels zelfs aan de kant. Als er zich een watersnoodramp aandient, neem dan zwemles! Je moet zelf in actie komen om rampen te voorkomen. Met bidden alleen kom je er niet.

Durf te leven!
Misschien zouden we er goed aan doen om in onze kerken meer levenskrachtige beelden te plaatsen. Meer aandacht te geven aan voorstellingen en verhalen uit het Oude én het Nieuwe Testament waarin Gods reddende en levengevende kracht zichtbaar wordt. Mens, durf te leven! Het 'vis'-symbool (Ichtus) naar voren halen kan ook bijdragen. Jezus zendt ons immers als vissers uit om mensen te redden.
Simon Nagelmaeker
KRI, werkgroep Liturgie en Pastoraat

UIT DE BRIEVENBUS

THEMA-AVOND: DE WEG VAN HET LABYRINT

"Ik ben de weg kwijt.'' Met deze constatering omschrijven mensen vaak de levenscrisis die hen overkomt. En de vraag die zich vervolgens aandient is: ''Hoe krijg ik mijn leven weer op de rit?''
Het labyrint beantwoordt deze vraag met de uitnodiging

als pelgrims op tocht te gaan,
om stil te staan bij ons leven
en terug te komen tot wie we eigenlijk zijn,
om vervolgens met vertrouwen
en met nieuwe grond onder de voeten verder te gaan.

Aan deze avond over geestelijke gezondheid en spiritualiteit kan deelgenomen worden op dinsdag 16 oktober 2007 in Huize Loreto, Kloosterstraat 5, 7137 MZ Lievelde of op donderdag 15 november 2007 in het dekenaal centrum Gelderland-Oost, Kerkplein 8, 7031 AD Wehl.
De avond is van 20.00-22.00 uur en wordt verzorgd door Gerry Spekkink en Jacques Vos, werkzaam bij de Dienst Geestelijke Verzorging van de psychiatrische instelling GGNet.
Aanmelding kan schriftelijk, telefonisch of per mail bij het Secretariaat van de Dienst Geestelijke Verzorging, GGNet, Postbus 2003, 7230 GC Warnsveld, tel. 0575-580840, E-mail g.spekkink@ggnet.nl.

EEN PRIESTER ADOPTEREN

"We willen graag voor één of meerdere priesters in een derde wereldland de priester-opleiding financieren. We doen dat in samenwerking met MISSIO.
Maar, we kunnen dat als parochie Eibergen niet in ons eentje. Binnen NOACH moet dat toch mogelijk zijn. Als we genoeg geld bij elkaar hebben, kunnen we ons verbinden om per maand zo'n € 45, - te betalen. Dan kunnen we voor één student de priesteropleiding betalen. Helpt u ons mee om dat voor elkaar te krijgen?
Stort uw bijdrage op: Rabobanknr. 316425842 ten name van M.O.V. Eibergen onder vermelding van: PRIESTERSTUDENT
Simon Nagelmaeker,
Pastoraal werker diaconie NOACH

VAN DE REDACTIE

Editie	*Redactievergadering*	*Verspreidingsperiode*
Allerheiligenbinding	10 oktober	22 – 26 oktober
Kerstbinding	28 november	10 – 14 december
Januaribinding	9 januari 2008	21 – 25 januari 2008

De parochie op internet: www.parochieneede.nl

Parochiesecretariaat (coördinator: Jan Vroom):
Borculoseweg 45, 7161 GR Neede, tel. 0545 – 291236

Openingstijden:
Op dinsdag, woensdag en donderdag van 9.30 uur tot 11.30 uur
en op vrijdag van 18.30 uur tot 19.30 uur

Bankrekening:
Algemeen: Rabobank 13.56.00.065 of Postbank 847023
Actie Kerkbalans: Rabobank 13.56.03.005

Pastoresteam parochieverband NOACH:

H. Boogers (priester)	Nieuwstad 12 7141 BD Groenlo h.boogers@planet.nl	Tel. 06-200 784 72
J. ter Braak (priester)	Werkadres: Nieuwstad 12 7141 BD Groenlo j.terbraak@calixtusmaria.nl	Tel. 06-208 462 34 (in noodgevallen 's nachts: 0544-393385)
D. Juijn (pastoraal werker)	Borculoseweg 45a 7161 GR Neede dickjuijn@planet.nl	Tel. 0545-294432
S. Nagelmaeker (pastoraal werker)	Grotestraat 88a 7151 BE Eibergen S.Nagelmaeker@kpnplanet.nl	Tel. 06-535 535 57
A. Lankheet-Zoet (pastoraal werkster)	Hondelink 93 7482 KP Haaksbergen annet.lankheet@wanadoo.nl	Tel. 053-5726083

Voor dringende pastorale zorg tussen zondag 12.00 en maandag 12.00 uur kunt u terecht bij de weekendwacht (zie "Nieuws uit het parochieverband").

Aanleveren artikelen voor Binding:
Via de brievenbus van het secretariaat of per e-mail: binding@parochieneede.nl

Voor slechtzienden is ook een Groot-Letter Binding beschikbaar.

FAMILIE _____

_____